

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

VRIJDAG 6 MEI 1881

-vervolg van blad 1881h3

Dit ontging den duivelbanner niet en hij liet er dan ook voort op volgen: “of gelooft ge niet, dat ik dat alles vermag?” “Neen”, antwoordde de eerste, “misschien kunt ge door toeval mijn kind genezen, maar doen, waarvoor ge u uitgeeft, kunt ge niet!” En wat antwoordde nu de laatste, denkt gij? – “Gij hebt gelijk. Door mijne studie vermag ik meer dan een gewoon mensch, d.w.z. kan ik soms zieken genezen, maar den duivel verbannen – kan ik niet. Evenwel verzoek ik u de menschen niet wijzer te maken; hunne onkunde en bijgeloof verschaffen mij ruim brood.” Zoo was dan de schelm ontmaskerd.

2. Een ander deed het op niet minder koddige, liever gemeene wijze. Zijne woning zag uit op eene laan, waardoor de eerste te genaken was. Mijnheer de duivelbanner kon zodoende zijne klanten al van ver zien aankomen. Ging hij naar 't werk – hij was ook timmerman – dan droeg hij de wacht op aan zijne vrouw. Deze was er zóó goed op afgerigt als hij kon wenschen, en zoo kwam het dan ook, dat hij reeds in de kamer, grenzende aan de spreekkamer, met het oor tegen het dun beschot stond als de klant binnentrad. Met vele complimenten werd deze laatste door vrouwlief ontvangen, in de spreekkamer gelaten en daar in alles ondervraagd, zoodat de luistervink achter de wand geheel met de zaak op de hoogte geraakte. Daarna wist hij zachtkens uit zijn schuilhoek te sluipen en ongemerkt het huis uit te komen, om spoedig daarop met een schijnbaar bezweet gezicht weer binnen te treden, den bezoeker te groeten, en, tot groote verbaasdheid van dezen, hem haarfijn te vertellen hoe zich de ziekte had toegedragen. Het huismiddeltje, dat hij zijn klant vervolgens in de hand stopte, natuurlijk zonder er iets voor te vragen, maar er wel veel voor te ontvangen, dat recepje dan had soms – per ongeluk – een goede uitwerking. Zijn naam als duivelbanner werd daardoor telkens grooter, en door zijne manier om den bezoekers hunne eigene verhalen voor te houden, werd 't geloof in zijne wondermagt meer en meer versterkt.

En och - ! hadden die onnoozelen toch geweten, hoe de duivel hen zelve had beet genomen; hadden ze maar eens, gelijk een zijner knechten, die alles op en door den zolder hadden beloerd, hem zien lagchen, wanneer hij met vrouwlief weer alleen was en op de blinkende schijven wees, die hij hun had afgetroggeld – voorzeker, zij waren nooit teruggekomen, ja hadden anderen gewaarschuwd tegen den schelm.

Tot deze beide categoriën zullen misschien alle duivelbanners gerekend kunnen worden. Profiteeren, zooveel mogelijk profiteeren van de domheid en bijgeloovigheid hunner medemenschen, dat is het werk des duivelbanners, 'k meen – des duivels!

“Och waren alle menschen wijs!” zuchtte reeds voor 'n paar eeuwen de dichter, ik daarentegen zag gaarne, dat een groot deel wat minder dom was.

Sm , 29 April 1881.

J.E

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 7 MEI 1881

Smilde, 6 Mei. In de laatste dagen gebeurde hier nog al iets, der vermelding waardig. 't Eerste, wat veler attentie wekte en velen den schrik om 't hart deed slaan, was een nog al erge schoorsteenbrand bij den winkelier en manufacturier den heer *Cohen*. Daar de heer *Cohen* zelf afwezig was, kwam de flinke hulp der bureu goed te stade. 't Scheen eerst, dat alles vergeefs was, wat men tot blusschen aanwendde, waarom dan ook spoedig om den brandspuit werd gezonden. Gelukkig dat deze, na een oogenblik wachters, regtsomkeerd konde maken. Onze wakkere burgervader, ieder sprak er lof van, was van de bevoegde magt de eerste, die alles in oogenschouw kwam nemen. Politie en brandweer vertrokken niet vóórdát boven en beneden zoo veel was afgebroken dat men volkomen veilig was voor een vernieuwde uitbarsting. De schoorsteenveger *Pruim* van Assen kwam alsof hij geroepen was, om door uitkrabben van buizen de laatste hand te leggen aan 't beteugelen van 't woedende element. Toen men ontdekte, dat zelfs de geheele boezem van den schoorsteen van hout was, vroeg ieder onwillekeurig: “kan zoo 'n huis in een brandkas verzekerd worden?”

-vervolg op blad 1881i1